

Arrest

nr. 242 429 van 19 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X *alias* X, die verklaart van Ethiopische/Eritrese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 oktober 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker wordt op 16 oktober 2019 door de politiediensten aangetroffen in illegaal verblijf. Hij verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben en naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen.

1.2. Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Deze beslissing, die verzoeker op 16 oktober 2019 ter kennis wordt gebracht, is dezelfde beslissing als de thans bestreden beslissing, aan verzoeker ter kennis gebracht op 14 februari 2020, en die luidt als volgt:

"(...)

Betrokkene werd gehoord door de WPR Brabant op 16/10/2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: M.

voornaam: B.

geboortedatum: 21.09.1999

geboorteplaats:

en die verklaart volgende nationaliteit te hebben, maar kan dit niet staven: Eritrea

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

x artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2 maanden in België te verblijven. Betrokkene kan dit echter niet bewijzen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er een bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2 maanden in België te verblijven. Betrokkene kan dit echter niet bewijzen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene verklaart dat hij naar het Verenigd Koninkrijk wil reizen.

Betrokkene is niet in het bezit van documenten, bijgevolg dient zijn nationaliteit bepaald te worden. De grens waarnaar betrokkene zal worden teruggeleid, zal worden bepaald in een beslissing tot vaststelling van de grens, nadat de nationaliteit vaststaat en het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Tegen deze beslissing kan een schorsend beroep bij de RVV ingesteld worden.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2 maanden in België te verblijven. Betrokkene kan dit echter niet bewijzen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

*Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.
(...)"*

Het enige verschil met de vorige beslissing is terug te vinden in een nieuwe aangebrachte stempel die meldt: *“Een nieuwe termijn van 14/2/20 tot 20/2/20. Om middernacht wordt M.B.(...) toegestaan om het grondgebied te verlaten”*

1.3. Verzoeker dient tegen de beslissing van 16 oktober 2019 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad verwerpt deze schorsing met arrest nr. 228 327 van 31 oktober 2019.

1.4. Op 21 oktober 2019 neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot vaststelling van de grens, te weten Ethiopië.

Op 28 oktober 2019 stelt verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad, enkel tegen de beslissing van 21 oktober 2019. Bij arrest nr. 228 307 van 31 oktober 2019 verwerpt de Raad deze vordering.

1.5. Op 12 februari 2020 neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Het hoger beroep dat verzoeker tegen deze beslissing instelt, is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV 243 785.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij legt geen nota met opmerkingen neer.

De verzoekende partij legt ter terechtzitting een kopie van een huwelijksaangifte van 12 mei 2020 neer.

De Raad werpt ambtshalve op dat enkel rekening wordt gehouden met de in de procedureregeling voorziene procedurestukken. Noch de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, noch het Procedurereglement voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorzien in de mogelijkheid tot het indienen van aanvullende stukken. Derhalve worden de door de verzoekende partij ingediende aanvullende stukken om die reden uit de debatten geweerd.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Uit het dossier zoals het de Raad voorligt, blijkt niet dat tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, zoals ter kennis gegeven op 16 oktober 2019, een beroep tot nietigverklaring werd ingediend. Verzoeker heeft enkel een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen deze beslissing ingediend, dat door de Raad werd verworpen (zie punt 1.3.).

Ambtshalve stelt de Raad vast dat het beroep tegen deze beslissing thans laattijdig is. Het bevel om het grondgebied te verlaten is definitief in het rechtsverkeer aanwezig.

De thans bestreden beslissing die dezelfde beslissing is als deze op 16 oktober 2019 ter kennis is gegeven, bevat enkel een nieuwe stempel zoals hoger omschreven. In de mate dat het beroep hiertegen gericht is, is deze *“stempel”* geen aanvechtbare rechtshandeling. In het beste geval dient de thans bestreden beslissing (met stempel) als een herbevestiging te worden aanzien.

3.2. Om ontvankelijk te zijn moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. In de memorie van toelichting bij de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt gesteld dat voor het begrip ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ kan worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft, te weten: *“een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of toestand dan wel zodanige wijziging te beletten”* (Parl. St. Kamer, 2005-2006, DOC 51 2476/001, 92).

3.3. Ter terechtzitting hierop gewezen meent de verzoekende partij dat het wel een nieuwe beslissing betreft door het aanbrengen van een stempel hierop.

3.4. De Raad dient net als de verwerende partij (zie ook stuk 17 bij het verzoekschrift, omschreven door de verzoekende partij als zijnde de betreden beslissing) vast te stellen dat een herbevestiging van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten of het toekennen van een nieuwe termijn van verlenging, geen uitvoerbare beslissing betreft en dus niet aanvechtbaar is. De rechtstoestand van verzoeker wordt niet gewijzigd doordat een eerder gegeven bevel om het grondgebied te verlaten, enkel maanden nadien, louter bevestigd wordt door aanbreng van een stempel waarin een nieuwe termijn wordt voorzien, die inmiddels verstreken is. De verwerende partij heeft op 16 oktober 2019 besloten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, zodat verzoeker hier sedertdien aan onderhevig is, bij gebreke aan een tijdig beroep tegen deze beslissing. Er is hierbij geen sprake van een nieuw onderzoek van verzoekers geval. Verzoeker bevindt zich derhalve nog steeds in dezelfde rechtstoestand, met dien ten verstande dat hij werd vrijgesteld op 14 februari 2020.

Ter terechtzitting hierop gewezen, stelt de advocaat van verzoeker dat het een nieuwe beslissing betreft, redenering die de Raad niet volgt.

De verdere vaststelling dat verzoeker geen grief uit tegen de aangebrachte “*stempel*”, volstaat om het beroep onontvankelijk te verklaren.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN